

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Epigrammata Philippi Melanthonis selectiora

Melanchthon, Philipp

Francoforti ad Moenum, 1583

VD16 M 3181

Gnomica miscellanea

[urn:nbn:de:bsz:31-288126](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-288126)

*Sic & multa pios discrimina oportet adire,
 Qui verbum portant, Maxime Christe, tuum.
 Omnia destituunt iustos solatia, nemo
 Auxilium tristi tempore ferre solet.
 Tu quog, deseruisse tuos, ô Christe, videris,
 Sunt etiam qui te posse iuuare negent.
 Hoc est cur PVERI sis pictus imagine, namque
 Conuenit infirmis ista figura magis.
 Tu quog, lapsantes interdum deprimis ipse,
 Irasci quoties te sibi velle putant.
 Sustentat tamen, & prabet solatia verbum.
 Ergo ARBOR gressus arida facta regit,
 Hactamen in florem rursus sese induet arbor,
 Reddet enim iustis pramia digna Deus.
 Ille SENEX lumen qui praefert, doctor habendus
 Errantem ut monitis ritè gubernet, erit.*

GNOMICA MISCELLANEA.

*SENTENTIAE GRAVISSIMAE
 de iustitia Dei punientis delicta:
 carmine expressa.*

Psal. 124. Non permanebit sceptrum impij.
 Sap. 6. Potentes potenter tormenta patientur.

HERODOTVS.

τῶν μεγάλων ἀδικημάτων, μεγάλαι
 εἰσιν καὶ αἱ πινάειαι παρὰ τῶν θεῶν.

T 3

VALER.

Lento gradu ad vindictam sui, diuina procedit
ira, tarditatemq; supplicij grauitate compenfat.

„ Non habet impietas successus, credite, longos:
„ Et mala promeritos tristia fata manent.

ALIVD.

„ Et quamuis secura diu sunt otia prauis:
„ Sera tamen tacitis pœna venit pedibus.

ALIVD.

„ Et semper culpam pœna comitantur atroces;
„ Et si sera, tamen pramia laudis erunt.
„ Non vrbs, non regio, non atas vlla seueri
„ Iudicij exemplis, non domus vlla caret.

ALIVD.

„ Ne dubita, semper delicta atrocia pœna
„ Et subitas clades post mala facta sequi.

ITEM:

„ Iusta Dei vanas non habet ira minas.

Verfi-

Verficulus ex statua redditus Pausaniae duci
Spartano, poenam ipsi denunciatis, cum in vrbe
Byzantio, factus iam superbus & crudelis, filiam
primarij ciuis, quam rapuerat, noctu in subita
consternatione interficeret. Miserè autem & is
vitam clausit: cum, reuocatus ex Byzantio, eò
quòd Perficis rebus studeret, iamq; Ephori cum
prehensuri & in carcerem ducturi essent, fugis-
set in templum Mineruæ: vbi inclusus, fame pe-
rijt, & quidem matre Alcihea, quando iam mu-
ro fores obstruerentur, primū lapidem locante.

στῆχε Αἰκὼς ἄσπον, μάλα τοι κακὸν ἀνδράσι ὕβρις.

Pœna luenda tibi est, adfert iniuria damnum.

A L I V D.

Punitur magnis cæca libido malis.

T I B V L L V S.

Ah miser, & si quis primò periuria calat:

Sera tamen tacitis pœna venit pedibus.

I O H. S T I G.

Ah miseros omnes, quicunq; ad crimina proni:

Vlla putant iustum facta latere Deum.

I D E M.

Magna graues semper comitantur crimina pœna:

Et mala qui fecit, peius habere solet.

*Sæpe bonis malè fit: sæpe ma-
lisq; bene.*

Sis miser & nulli miserabilis, omnia quisquis,

Adijs pro meritis cuiq; venire putas.

I T E M.

ITEM.

*Et plerumq; malis fortuna indulget amica,
Non fauet illa diu, sed fauet illa tamen.*

Eiusdem ferè sententiæ est illud Ouidij distinguentis inter EVENTVS & EXITVM.

*Exitus acta probat: careat successibus opto,
Quisquis abeuentu facta notanda putat.*

IN INGRATOS & PERFIDOS.

Cuculus à curruca seu Hypolaide enutritus eandem demum deuorat.

*Nidus humi iacet inter saxa Hypolaidos, in quem
Ignauus Coccyx oua fouenda gerit.*

*Cumq; diu paut cuculum officiosa voracem,
Nec tamen ingluuiem iam saturare potest:*

Tum sibi seruat a soluens mala premia vitæ

» *Nutricem cuculus deuorat ore suam.*

ALIVD.

» *Ingrato cuculus nutricem deuorat ore,*

» *Et misera pietas officiosa nocet.*

» *Heu mihi quam scelus hoc imitantur sepe volucres,*

» *Pectora quæis Cygno candidiora putes.*

ALIVD.

» *Omnia sunt ingrata, nihil fecisse benignè est,*

» *Debita pro meritis gratia nulla reddit.*

ALIVD.

» *Sunt homines, humeris quos si quis gestet ad urbem*

» *Ausoniam, domiti quæ caput orbis erat.*

» *Nec tamen ad portam placidè deponat eosdem,*

» *Gratia prateriti nulla laboris erit.*

EX HE-

GNOMICA.
EX HESIODO.

253

Πολλάκι καὶ ἑμπασσα πόλις καὶ ἀνδρὸς ἑαυτοῦ.
Vnius ob culpam sepe vrbs dabit integra pœnas. vel:
Sæpe luunt peccata viri tota vnus vrbes.

CLEMENTIA & PLACABILITAS.

ἰδιότ. 1.
— φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων.
— *placido nil pectore maius.*

CVPIDO, seu Κηριοκλέπης
Theocriti.

Pungit apis puerum veneris, dum dulcia mella
Furatur: sic sunt dulcia mixta malis.

DE CALVMNIA
è Germanico.

Acriter attactu pungunt tribulig, vepresq;
At grauius morsu perfida lingua nocet.
Malo ego per spinas tribulosve incedere nudus,
Vstas quàm falso crimine ferre notas.

P. MELISSVS.

DETESTATIO CALVMNIAE.

Qua mala, quas cieat dentata Calumnia fraudes,
Non oculus, lingua aut vna notare potest.
Quin totam hanc linguas, oculos, tinctosq; veneno
Dentes, quin mera vel finge venena; parum est.
Et stulto obloquia, vt mellita obsonia, hiatu
Captamus? meritò hîc qua facimus, patimur.
Ergo Christi ipsis, homicida calumnia, membris
Multa dedit (pudet heu) vulnera, multa dabit.

P. E. HEG.

V

ME-

- » *Fortem erum fortis mulier, rex fortis: at ipsa*
 » *Hic veritas est fortior.*

INVICTA VERITATIS VIS,

Ex Euripide in Phœnissis.

Ἀπλὴς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ.

- » *Nam veritatis est simplex oratio,*
 » *Interpretemq; non desiderat usum,*
 » *Sed ipsa per se viribus valet suis,*
 » *Mala causa callidis opus habet pharmacis.*

Pythagoricum.

πάντα τὰ τῶν φίλων κοινὰ.

- » *Omnia habent inter se communia amici.*

Animus donantis respiciendus.

- » *Sit modo donantis mens candida, sepe redire:*
 » *Munere pro paruo gratia magna solet.*

Ex Plutarcho.

περὶ εὐθυμίας.

ἰδὺ μὲν εἰ τι φέρεις, ὀλίγον δ' ἄχθος ἡνδ' ἀποείπεις,

- » *Gratum est si dederis, nec succensebo neganti.*

IN LIBEROS DEGENERES,

ex Homero Ὀδυσ. ε.

παῦροι γὰρ τοὶ παῖδες ἡμοῖοι πατρὶ πέλονται:

οἱ πλεονες κακίαι, παῦροι δὲ τε πατρὸς ἀρεταί.

- » *Rara tamen soboles æquat virtute parentes,*
Plurima degenerat maiorum moribus, atq;
Vix ulli cumulant laudesq; decusq; parentum.

Ex Menandro.

- » *Non est voluptas ulla suavior patri.*

Quam

*Quàm temperantem & integrum prudentiã
De se videre procreatum filium.*

PATIENTIA.

*Qui sapit, ille animum fortuna præparet omni;
Præsumq; potest arte leuare malum.*

*Sperabis omnia optimè, & quæ accident,
qualiacunq; erunt sapienter feras.*

M. C. lib. 4. Epist. Fam. 13.

*Optima sperentur, metuantur pessima: sed quæ
Sors tulerit, placido pectore quisq; ferat.*

IOACH. CAMER.

MEDITATIO LEGIS
DIVINAE, SEV FORMVLA
CONFITENDI PECCATA GENERALIS
*iuxta ordinem præceptorum Decalogi,
coram ministro Ecclesiæ.*

Tradita à Philippo in Locis
Theologicis.

DE PRIMO PRAE-
CEPTO.

DEBEREM equidem rectè cogitare de Deo, & firma fi-
de statuere, hunc unum esse Deum creatorem omnium re-
rum, & futurum iudicem omnium hominum, qui se patefecit
dato Verbo suo, & missò Filio. Deberem vero timore ei
obedire, & metuere iram eius & iudicium, vera fide eum in-

V 2

uocare